

Sygn. akt: III C 576/14 upr.

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ilona Sobecka
Protokolant:	sekr. sądowy Marika Banuch

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2015 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...)

przeciwko P. Ż., A. Ż.

o zapłatę

postanawia:

1. postępowanie umarza,
2. oddala wnioski powoda i pozwanych o zasądzenie kosztów procesu.

sygn.akt III C 576/14

UZASADNIENIE

Powódka Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) pozwem z dnia 17 września 2013r. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych A. Ż. i P. Ż. kwoty 1818,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami: od kwoty 0,79 zł od dnia 16 czerwca 2013r. , od kwoty 605,88 zł od dnia 17 lipca 2013r., od kwoty 605,88 zł od dnia 16 sierpnia 2013r. , od kwoty 605,88 zł od dnia 16 września 2013r. W uzasadnieniu powódka podała, że pozwani posiadają spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...), znajdującego się w zasobach powódki i z tego tytułu są zobowiązani do uiszczania czynszu płatnego z góry do 15 dnia każdego miesiąca, zgodnie z §158 statutu spółdzielni. Dochodzona przez powódkę kwota stanowiła zaległość z tego tytułu za okres od czerwca 2013r. do września 2013r.

Pozwani A. Ż. i P. Ż. wnieśli o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut nieistnienia zobowiązania i wskazując, iż w dniu 7 czerwca 2013r. uiścili 500 zł tytułem opłaty eksploatacyjnej za 2013r., w dniu 10 lipca 2013r. uiścili kwotę 2000 zł tytułem opłaty eksploatacyjnej za zaległość, w dniu 26 sierpnia 2013r. uiścili 400 zł tytułem opłaty eksploatacyjnej za zaległość, w dniu 9 września 2013r. uiścili 1000 zł tytułem czynszu, w dniu 16 września 2013r. uiścili 1000 zł tytułem opłaty eksploatacyjnej za sierpień 2013r., co oznacza, iż w spornym okresie uiścili 4 900 zł, a zatem o 3081,57 zł więcej niż żąda powódka. Podnieśli, że wpłaty zawierały określenie na poczet jakiej należności są dokonywane, zaś powódka dokonywała dowolnie zaksięgowania wpłaconych kwot na poczet kredytu mieszkaniowego.

Pismem z dnia 12 czerwca 2014r. powódka cofnęła pozew co do kwoty 892,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia wskazanego w pozwie do dnia 18 września 2013r. i zrzekła się w tym zakresie roszczenia, powódka

wskazała, iż kwota 1000 zł została zaksięgowana na koncie powódki w dniu 18 września 2013r., czyli już po wniesieniu pozwu i została zaksięgowana w kwocie 892,29 zł tytułem należności głównej, zaś 20,75 zł tytułem odsetek.

W dniu 14 stycznia 2015r. powódka cofnęła pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w całości co do należności głównej oraz odsetek, wskazując, iż na zaległości z tego tytułu zaliczono nadpłaty z tytułu centralnego ogrzewania i wody, które to naliczenia nadpłat miały miejsce po wniesieniu powództwa. Jednocześnie powódka wniosła o przyznanie kosztów procesu podnosząc, iż do uiszczenia zaległości doszło po wniesieniu pozwu.

Pozwani wnieśli o zasądzenie kosztów procesu na ich rzecz, gdyż w ocenie pozwanych na dzień wniesienia pozwu pozwani mieli nadpłatę z tytułu należności czynszowych.

Zgodnie z art. 203. § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Jak stanowi § 4 art.203 kpc sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie Sąd nie stwierdził, aby zachodziły przesłanki, które nakazywałyby uznać cofnięcie pozwu i zrzeczenie się roszczenia za niedopuszczalne, wobec czego na podstawie art.355§1 kpc postępowanie w sprawie umorzono.

Jak stanowi art.203§ 2 zdanie drugie kpc na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego.

Powyższe unormowanie w zakresie rozliczenia kosztów postępowania w przypadku umorzenie postępowania z powodu cofnięcia pozwu opiera się na przyjęciu, iż w takim przypadku za stronę przegraną uznaje się powoda, gdyż nie osiąga on pożądanego przez siebie rozstrzygnięcia. Jednakże jeżeli pozwany spełni dochodzone świadczenie w toku procesu, a powód w następstwie tego cofnie pozew, to uznaje się, że powód wygrał sprawę, ponieważ osiągnął jej cel, a zatem pozwany winien mu zwrócić koszty procesu.

W judykaturze przyjmuje się również, iż przy rozpoznawaniu wniosku pozwanego złożonego w trybie art.203§2 kpc o przyznanie kosztów procesu, nie jest wyłączone zastosowanie przez sąd art.102 kpc, a zatem możliwe jest w tym przypadku orzeczenie o kosztach zgodnie z zasada słuszności (vide postanowienie z dnia 22 sierpnia 1997r Sądu Apelacyjnego w Łodzi, sygn.akt IACz 323/97) .

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu zasadne było zastosowanie przywołanej powyżej zasady i oddalenie wniosków obu strono zasądzenie kosztów procesu, albowiem nie można było stwierdzić, która ze stron jest stroną wygrywającą postępowanie.

Przede wszystkim jak już wskazano powyżej cofnięcie pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia nie oznacza zawsze wygrania sprawy przez stronę pozwaną, gdyż w sytuacji zaspokojenia roszczenia powoda w toku procesu to on jest stroną wygrywającą sprawę.

W niniejszej sprawie natomiast powód cofając pozew i zrzekając się roszczenia wskazywał właśnie na tę okoliczność podnosząc, iż zaspokojenie jego należności nastąpiło w oparciu o wpłatę pozwanych w wysokości 1000 zł, która została zaksięgowana na koncie powoda po wniesieniu pozwu oraz w oparciu o nadpłatę za ogrzewanie i wodę rozliczoną po wytoczeniu powództwa.

Z kolei w przekonaniu pozwanych nie dali oni podstaw do wytoczenia postępowania, gdyż w świetle przedstawionych przez nich dowodów wpłat na dzień wniesienia pozwu nie mieli oni żadnych zaległości wobec powódki, lecz nadpłatę.

Zauważyć jednak należy, iż kwestia ta nie jest oczywista, jeżeli zważyć, iż pozwani dokonywali w dniu 10 lipca 2013r. wpłaty 2000 zł tytułem zaległości za opłaty eksploatacyjne, jak również w dniu 26 sierpnia 2013r. uiszcili 400 zł tytułem

zaległości za opłaty eksploatacyjne, a zatem wpłaty te dotyczyły istniejących już w tym czasie zaległości, a nie bieżących należności, na co wskazywała też strona powodowa.

W tym stanie rzeczy należało orzec o kosztach procesu jak w punkcie 2 postanowienia.